

**Актуален списък на делата във ВКС, свързани с корупционни престъпления
(мерки 20 и 21 от Плана за действие за изпълнение на препоръките
от Доклада на Европейската комисия от януари 2017 г. в рамките на Механизма за сътрудничество и оценка)**

Дело/докладчик/отделение/страни/предмет	Резултат
<p>15.05.2017 г. – н. д. № 15/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Димитър Недялков в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната), чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 105/2017 г. по касационна жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков, срещу въззивно решение № 36 от 14.10.2016 г. на Военно-апелативния съд, с което е потвърдена присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015г. по описа на Сливенския военен съд. В жалбата са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК. Иска се подсъдимият да бъде оправдан поради несъставомерност на деянието.</p> <p>С присъда № 9 от 19.05.2016 г. по н.о.х.д. № 174/2015 г. на Сливенския военен съд подсъдимият Димитър Недялков е признат за виновен за това, че в периода 09.05.2005 – 04.06.2009 г. в к. к. „Св. св. Константин и Елена“ – гр. Варна, в качеството на длъжностно лице – директор на Териториална дирекция – Варна към ИА „Социални дейности“ на Министерството на отбраната (МО), при условията на продължавано престъпление, присвоил пари, собственост на Изпълнителна агенция „Социални дейности“ на МО – София, в размер на 64 326,94 лв. – в големи размери, връчени в това му качество да ги управлява – престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>По отношение на подсъдимия Недялков е наложено наказание в размер на 3 (три) години и 6 (шест) месеца „лишаване от свобода“ и наказание „лишаване от право да заема държавна или обществена длъжност или да упражнява професия или дейност, свързани с управление, съхранение, контрол или отчитане на финансови средства или стокови материални средства“ за срок от 5 (пет) години.</p> <p>На основание чл. 202, ал. 3 вр. ал. 2, т. 1 от НК е наложена и конфискация на ½ от недвижимото имущество на подсъдимия.</p> <p>С присъдата е уважен предявеният от гражданския ищец Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно почивно дело“ граждански иск за сумата от 64 326,94 лв., представляваща обезщетение за причинени имуществени вреди.</p> <p>На подсъдимия Недялков са присъдени и направените по делото разноски.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>

<p>Първоинстанционната присъда е проверена по реда на въззивното производство по жалба от адв. Албена Пейчева, защитник на подсъдимия Димитър Недялков.</p> <p>С решение № 36 от 14.10.2016 г. по описа на Военно-апелативния съд първоинстанционната присъда е потвърдена изцяло.</p>	
<p>27.09.2017 г. - н. д. 480/2017 г., II н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Димитър Недялков), чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 480/2017 г. срещу Димитър Недялков – бивш цивилен служител, бивш директор на ТД „Социални дейности“ – Варна към Министерството на отбраната на Република България. Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия, подадена чрез упълномощен защитник, срещу въззивно решение № 8 от 21.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. на Военно-апелативния съд.</p> <p>С присъда № 16 от 26.10.2016 г. по н.о.х.д. № 46/2016 г. на Военен съд – Сливен подсъдимият Недялков е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 203, ал. 1 вр. с чл. 202, ал. 1, т. 1 вр. с чл. 201 вр. с чл. 311, ал. 1 вр. с чл. 26, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване в особено големи размери, представляващо особено тежък случай, за улесняването на което е извършено и друго престъпление, а именно – документно престъпление) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: лишаване от свобода в размер на десет години, което да изтърпи в затвор или затворническо общежитие от закрит тип при първоначален строг режим, конфискация на част от имуществото, собственост на подсъдимия, и лишаване на подсъдимия от различни права (да заема определена държавна или обществена длъжност и да упражнява определена професия или дейност) за срок от десет години.</p> <p>С въззивно решение № 8 от 21.03.2017 по в.н.о.х.д. № 85/2016 г. Военно-апелативният съд отменя присъдата на първоинстанционния съд в частта, с която на Димитър Недялков е определен затвор или затворническото общежитие от закрит тип, при който следва да се изтърпи наказанието лишаване от свобода, и потвърждава в останалата част.</p> <p>С касационната жалба на подсъдимия се иска отмяна на постановените съдебни актове и оправдаване на подсъдимия.</p>	<p>Отложено за постъпване на информация от МВнР, с оглед данните за настъпила смърт на подсъдимия.</p>
<p>24.10.2017 г. - н. д. № 888/2017 г., III н. о., докл. Даниела Атанасова (делото е срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе), чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 888/2017 г. срещу Николай Стефанов – бивш съдия в Районен съд – Русе,</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>по касационен протест на прокурор при Апелативна прокуратура – София и касационна жалба на частния обвинител срещу въззивна присъда № 16 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София. С нея е отменена първоинстанционната присъда по н.о.х.д. № 2574/2015 г. на Софийския градски съд, с която подсъдимият Николай Стефанов е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 1, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 вр. чл. 18, ал. 1 от НК (искане на подкуп и опит да се приеме такъв от съдия) и осъден, с наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на три години, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от пет години, „глоба“ в размер на 3 000,00 лева и лишаване от различни права (да заема магистратска длъжност в съдебната власт и да упражнява юридическа професия) за срок от по три години, и е постановена нова присъда, с която на основание чл. 304 от НПК е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ по ред, като с решение № 33 от 08.02.2017 г., постановено по н. д. № 25/2017 г., Върховният касационен съд е отменил въззивна присъда № 25 от 18.10.2016 г. по в.н.о.х.д. № 804/2016 г. на Апелативен съд – София (с която е била отменена осъдителната присъда на Софийския градски съд и е постановена нова присъда, с която подсъдимият е признат за невиновен и оправдан по повдигнатото му обвинение) и ВКС е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд от стадия по допускане на доказателствата, поради допуснато абсолютно нарушение на процесуалните правила.</p> <p>С касационния протест се иска отмяна на оправдателната присъда на второинстанционния съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на същия съд, поради допуснати нарушения на материалния закон и на процесуалните правила.</p> <p>С касационната жалба, подадена от частния обвинител, се релевират касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на материалния закон и съществени процесуални нарушения, като се прави искане за отмяна на присъдата на Апелативен съд – София и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>11.12.2017 г. – н. д. № 966/2017 г., II н. о., докл. Галина Захарова (делото е срещу Дуко Стефанов), чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационна жалба на подсъдимия срещу въззивна присъда № 195 от 11.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъда от 29.06.2015 г. по н.о.х.д. № 6980/2012 г. на Софийския районен съд (СРС) подсъдимият Дуко Стефанов е признат за невиновен в това, че за периода 28.11.2007 – 08.10.2009 г. в гр. София, в качеството на длъжностно лице – председател на юридическо лице с нестопанска цел – Фондация „Романо Кам“, присвоил</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>чужди пари в размер на 24 676,39 евро, с левова равностойност в размер на 48 263 лева по курса на БНБ, собственост на Фондация „Романо Кам“, поради което на осн. чл. 304 от НПК е оправдан по повдигнатото обвинение по чл. 202, ал. 2, т. 1 и т. 3, пр. 2 вр. чл. 201 от НК (длъжностно присвояване в големи размери и на средства от фондове, принадлежащи на Европейския съюз). С присъдата е отхвърлен предявеният от Фондация „Романо Кам“ граждански иск с правно основание чл. 45 от ЗЗД за заплащане на сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди от престъплението.</p> <p>По въззивна жалба от особения представител на Фондация „Романо Кам“ и протест на прокурор при СРП с искане подсъдимият да бъде признат за виновен и да му бъде наложено наказание съобразно целите предвидени в чл. 36 от НК или алтернативно делото да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, е образувано в.н.о.х.д. № 5393/2016 г. по описа на Софийския градски съд. Производството по делото е приключило с присъда № 195 от 11.07.2017 г., с която Дуко Стефанов е признат за виновен за престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 от НК, като му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от четири години, лишаване от право да упражнява търговска дейност за срок от четири години, както и лишаване от право да заема държавна и обществена длъжност за срок от четири години. Подсъдимият е осъден на основание чл. 45 от ЗЗД да заплати на Фондация „Романо Кам“ сумата от 48 263 лв., представляваща причинени имуществени вреди. В частта, с която подсъдимият е признат за невиновен по квалификацията по т. 3 на ал. 2 на чл. 202 от НК първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се прави искане за оправдаване на подсъдимия или алтернативно за отмяна на присъдата на Софийски градски съд и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	
<p>14.11.2017 г. – н. д. № 731/2017 г., III н. о., докл. Мина Топузова (делото е срещу Айхан Мустафов – кмет на Община Лозница), чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по протест и касационна жалба от защитника на подсъдимия Айхан Мустафов срещу присъда от 26.01.2017 г. на Апелативен съд – Варна, с която е отменена присъда от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград в частта, с която по отношение на подсъдимия е било прекратено наказателното производство по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (съставяне на официален документ с невярно съдържание) и вместо това подсъдимият е признат за невиновен за това престъпление. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С присъда № 29 от 30.05.2016 г. по н.о.х.д. № 73/2014 г. на Окръжен съд – Разград подсъдимият Айхан Мустафов е признат за виновен за престъпление по чл. 254а, ал. 2 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (разпореждане</p>	<p>С решение № 187/20.02.2018 г. ВКС реши: Остава в сила въззивна присъда от 26.01.2017 г., по в.н.о.х.д. № 373/16 г. на Варненски апелативен съд. Решението не подлежи на</p>

<p>със средства не по предназначението им от длъжностно лице) и е частично оправдан по първоначално предявеното му обвинение по чл. 254а от НК. На подсъдимия е наложено наказание в размер на една година лишаване от свобода, чието изпълнение е отложено с три години изпитателен срок; кумулативно Окръжен съд – Разград е наложил и наказание една година лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавно учреждение.</p> <p>Подсъдимият Айхан Мустафов е оправдан изцяло по предявеното му обвинение по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (умишлена безстопанственост в особено големи размери).</p> <p>С атакуваната присъда, на основание чл. 24, ал. 1, т. 6 от НПК първоинстанционният съд е прекратил наказателното производство по отношение на Мустафов по обвинението по чл. 311, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК.</p> <p>В жалбата са релевирани касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснато съществено нарушение на процесуалните правила. Иска се оправдаване на подсъдимия Айхан Мустафов или отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p> <p>В протеста са изложени доводи за наличие на касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК – нарушение на материалния закон и се иска отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	<p>обжалване.</p>
<p>24.11.2017 г. – н. д. № 1016/2017 г., III н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Атанас Димитров), чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано дело по жалби на упълномощените защитници на подсъдимия Атанас Димитров срещу въззивно решение № 89 от 11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд, с което е изменена първоинстанционната присъда, като деянието е преквалифицирано от престъпление по чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК в такова по чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като за обвинението да е присвоил сума, представляваща разликата от 8 518,90 лв. до 1 227 891,34 лв. Димитров е оправдан. Наказанието за длъжностно присвояване е намалено на десет месеца „лишаване от свобода“ и една година и шест месеца „лишаване от права“. Отменено е наказанието „конфискация“. Изпитателният срок е намален от пет на три години. Присъдата в останалите ѝ части е потвърдена.</p> <p>С присъда № 30 от 09.11.2015 г., постановена н.о.х.д. № 36/2015 г. на Сливенския окръжен съд, подсъдимият Атанас Димитров е признат за виновен в това, че за времето от 23.07.2004 г. до 31.03.2008 г. в гр. Стара Загора, в условията на продължавано престъпление, в качеството си на длъжностно лице – изпълнителен директор на „Динамо“ АД – гр. Стара Загора, сам и като посредствен извършител чрез брат си Валентин Димитров, присвоил чужди пари – сумата 1 227 891,34 лв., представляваща левова равностойност на изтеглени лично и чрез брат му парични средства от валутните и левовите банкови сметки на „Динамо“ АД – гр. Стара</p>	<p>С Решение № 215/07.03.2018 г. ВКС реши: Отменя решение № 89 от 11.07.2017 г. на Бургаския апелативен съд, постановено по в.н.о.х.д. № 53/2017 г. Връща делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд от стадия на съдебното заседание. Решението е окончателно.</p>

<p>Загора, собственост на това дружество, поверени му да ги пази и управлява, като длъжностното присвояване е в големи размери. На основание чл. 202, ал. 2, т. 1 вр. чл. 201 вр. чл. 26, ал. 1 от НК му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от три години, „лишаване от право да заема ръководна длъжност в държавни предприятия, кооперации, обществени организации или други юридически лица“ за срок от пет години и „конфискация“ на 1/2 идеална част от поземлен имот в гр. Сливен, кв. „Промислена зона“, с площ 1 820 кв. м и 1/2 идеална част от гараж в гр. Стара Загора. Подсъдимият е признат за невиновен по обвинението по чл. 203, ал.1 от НК за длъжностно присвояване в особено големи размери и в особено тежък случай.</p> <p>В касационните жалби са релевирани всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – т. 3 от НПК – нарушение на материалния закон, допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и явна несправедливост на наложеното наказание. Иска се оправдаване на подсъдимия по повдигнатото обвинение или намаляване на наложените му наказания.</p>	
<p>13.12.2017 г. – н. д. № 1116/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Васил Михайлов), чл. 219, ал. 4, вр. ал. 3, вр. ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1116/2017 г. по протест на Апелативна прокуратура – София срещу въззивно решение № 390 от 29.08.2017 г. по в.н.о.х.д. № 120/2017 г. на Апелативен съд – София, с което е потвърдена присъда № 27 от 13.12.2016 г. по н.о.х.д. № 25/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил.</p> <p>С присъдата подсъдимият Васил Михайлов е признат за невиновен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – старши експерт „Инвеститорски контрол“ към общинска администрация гр. Бобов дол престъпление по чл. 219, ал. 4 вр. ал. 3 вр. ал. 1 от НК (безстопанственост в особено големи размери, представляваща особено тежък случай).</p> <p>Потвърдителното решение на Софийския апелативен съд е протестирано с доводи за материална незаконосъобразност и съществени нарушения на процесуалните правила по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение и за връщане на делото за ново разглеждане от въззивния съд.</p>	<p>С Решение № 307/06.03.2018 г. ВКС реши: Оставя в сила решение № 390 от 29.08.2017 г., постановено по в.н.о.х.д. № 120/2017 г. на Апелативния съд – София. Решението не подлежи на обжалване.</p>
<p>15.12.2017 г. – н. д. № 1156/2017 г., I н. о., докл. Капка Костова (делото е срещу Атанас Вълков), чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК; чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК и чл. 283 НК</p> <p>Делото е образувано по протест на Софийската апелативна прокуратура и жалба от защитниците на</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

Атанас Вълков (бивш председател на Административен съд – Бургас) срещу въззивна присъда № 15 от 17.05.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2014 г. на САС, с която частично е отменена присъда на Софийския градски съд от 06.11.2013 г. по н.о.х.д. № С-203/2012 г.

С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за виновен за извършени престъпления по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано документно престъпление – съставяне на неистински частни документи); чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано престъпление – съзнателно ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано съзнателно ползване на неистински официални документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 283 НК (като длъжностно лице използвал служебното си положение с цел да набави за себе си и друго лице противозаконна облага). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ от три години и шест месеца, търпимо при първоначален общ режим. Със същата присъда Атанас Вълков е признат за невиновен да е съставил неистински частни документи, описани в т. 3.1 и в т. 2.1 – 2.5 от присъдата; за документна поправка и съставяне на документи по п. 1, 2 и 3 от раздел 3 на присъдата и за пране на пари по чл. 253, ал. 3, т. 2 вр. ал. 1 НК и за престъпление по чл. 282, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (в качеството си на лице, заемащо отговорно служебно положение е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас).

С новата присъда, постановена от САС, производството по отношение на част от деянията по чл. 316 вр. чл. 308, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК, както и тези по чл. 308, ал. 1 НК и по чл. 309, ал. 1 НК, за които е признат за невиновен от СГС, е прекратено поради изтекла давност. Присъдата е отменителна и по отношение на престъплението по чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК по п. 1, т. 1.1 – 1.3 от присъдата на СГС; за деянията, за които е оправдан от първата инстанция по п. 1, т. 3.1 и 3.5 от присъдата; в частта, с която е признат за виновен по чл. 283 НК и за невинен по чл. 282, ал. 1, както и по отношение на общо определеното му наказание и увеличаването му на основание чл. 24 от НК.

С обжалваната пред ВКС присъда Софийският апелативен съд е признал подсъдимия за виновен да е извършил престъпления по: чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 НК (продължавано ползване на неистински частни документи, за съставянето на които не може да се търси отговорност от подсъдимия); чл. 282, ал. 1 от НК (в качеството си на длъжностно лице е нарушил служебните си задължения, от което са могли да настъпят немаловажни вредни последици за Община Бургас). На подсъдимия е определено общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години и шест месеца, чието изпълнение е отложено за срок от пет години, към което е присъединено и наказание „лишаване от право да заема магистратска длъжност“ за срок от пет години и шест месеца, като присъдата е потвърдена в останалата ѝ част.

<p>В касационния протест са изложени доводи за наличие на касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Направено е искане за отмяна на обжалваното решение в осъдителната му част за престъплението по чл. 282, ал. 1 НК; за отмяна на въззивното решение в частта по оправдаването на Вълков за престъплението по чл. 253, ал. 3, т. 2 НК и връщане на делото на въззивния съд за ангажиране наказателната отговорност на подсъдимия по ал. 2 на чл. 282 от НК и по чл. 253, ал. 3, т. 2 от НК.</p> <p>С касационната жалба на защитниците на подсъдимия при условията на алтернативност се иска отмяна на осъдителната въззивна присъда в частта по чл. 316 вр. чл. 309, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК и по чл. 282, ал. 1 от НК и оправдаване на подсъдимия по повдигнатите му обвинения; връщане на делото за ново разглеждане от САС поради допуснати съществени процесуални нарушения или намаляване на наложеното на подсъдимия наказание „лишаване от свобода“.</p>	
<p>31.01.2017 г. – н. д. № 1222/2017 г., I н. о., докл. Валя Рушанова (делото е срещу Пиер Георгиев), чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано н.д. № 1222/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Пиер Георгиев срещу въззивно решение № 174 от 24.07.2017 г. по в.н.о.х.д. № 78/2016 г. на Апелативен съд – Пловдив.</p> <p>С присъда № 75 от 25.09.2015 г. по н.о.х.д. № 1446/2014 г. на Окръжен съд – Пловдив подсъдимият Пиер Георгиев е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е обещал подкуп – парична сума в размер на 600 лева, предложил и дал подкуп – парична сума в размер на 105 лева, на полицейски органи, изпълняващи функции по охрана на обществения ред на територията на гр. Пловдив, за да не извършат действия по служба, свързани с изпълнение на функциите им по чл. 165, ал. 2, т. 6 от Закона за движение по пътищата и по чл. 30, ал. 1, т. 5 от Закона за Министерството на вътрешните работи, поради което и на основание чл. 304а, пр. 1, 2 и 3, алт. 2 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 2, алт. 2 вр. чл. 54 от НК е осъден на една година и шест месеца „лишаване от свобода“ и „глоба“ в размер на 3 000 лева.</p> <p>Със същата присъда подсъдимият е признат за виновен в това, че на 27.09.2014 г. в гр. Пловдив е управлявал моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества – кокаин, установено по надлежния ред с техническо средство, поради което и на основание чл. 343б, ал. 3 във вр. с чл. 54 от НК е осъден на девет месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 343г във вр. с чл. 37, ал. 1, т. 7 от НК на подсъдимия е наложено наказание „лишаване от право да управлява моторно превозно средство“ за срок от една година, считано от влизане на присъдата в сила.</p> <p>На основание чл. 23, ал. 1 от НК на подсъдимия е наложено едно общо най-тежко наказание, а именно</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>една година и шест месеца „лишаване от свобода“. На основание чл. 23, ал. 2 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от една година, наложено на подсъдимия за престъплението по чл. 343б, ал. 3 от НК. На основание чл. 23, ал. 3 от НК към определеното общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ е присъединено и наказанието „глоба“ в размер на 3000 лв.</p> <p>На основание чл. 66, ал. 1 от НК така наложеното на подсъдимия общо най-тежко наказание от една година и шест месеца „лишаване от свобода“ е отложено за изтърпяване с изпитателен срок от четири години.</p>	
<p>16.02.2018 г. – н. д. № 36/2018 г., I н. о., докл. Евелина Стоянова (делото е срещу Валентин Милев), чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 36/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия Валентин Милев срещу въззивно решение № 186 от 30.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 228/2017 г. на Апелативен съд – Бургас.</p> <p>С присъда № 143 от 19.06.2017 г. по н.о.х.д. № 1200/2016 г. на Окръжен съд – Бургас подсъдимият Валентин Милев е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 301, ал. 2 вр. ал. 1 от НК (приемане на подкуп в качеството на длъжностно лице – надзирател в затвор, пасивен подкуп от страна на длъжностно лице – надзирател в затвор) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на една година и шест месеца, изпълнението на което е отложено по реда на чл. 66 от НК за срок от три години; „глоба“ в размер на 1 500,00 лева и лишаване от различни права (да заема длъжност като държавен служител в ГДИН и в МВР) за срок от по три години.</p> <p>С решение № 186 от 30.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 228/2017 г. на Апелативен съд – Бургас присъдата е изменена в частта за присъдените разноси по делото.</p> <p>С касационната жалба се иска при условията на алтернативност – отмяна на решението на Апелативен съд – Бургас и присъдата на Окръжен съд – Бургас и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или на първоинстанционния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>
<p>16.02.2018 г. – н. д. № 21/2018 г., I н. о., докл. Спас Иванчев (делото е срещу Милена Атанасова), чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 21/2018 г. по жалба на подсъдимата Милена Атанасова срещу нова въззивна присъда № 276/14.11.2017 г. на Софийския градски съд, с която е отменен изцяло първоинстанционният съдебен акт.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>С присъда № 2017 от 17.03.2016 г. Софийският районен съд е признал подсъдимата за невиновна за това, че в качеството си на длъжностно лице – продавач-консултант, сама е съставила неистински частни документи, и ги е употребила, за да докаже съществуването на правно отношение – престъпление по чл. 310, ал. 1, предл. 1 вр. чл. 309, ал. 1 НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК я е оправдал.</p> <p>С въззивната присъда Софийският градски съд изцяло е отменил първоинстанционната присъда и е признал подсъдимата за виновна по повдигнатото ѝ обвинение, за което ѝ е наложил наказание „лишаване от свобода“ за срок от четири месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от 3 години.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 – 3 от НПК – допуснати нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивната присъда и оправдаване на подсъдимата или връщане на делото за ново разглеждане, алтернативно изменение на съдебния акт на Софийския градски съд с цел приложение на закон за по-леко наказуемо престъпление.</p>	
<p>21.02.2018 г. - н. д. № 1295/2017 г., II н. о., докл. Бисер Троянов (делото е срещу Цветомир Велев), чл. 201, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. №1295/2017 г. по жалби от защитниците на подсъдимия Цветомир Велев срещу нова въззивна осъдителна присъда № 20 от 05.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 524/2017 г. на Окръжен съд – Враца, с която е отменена оправдателна присъда № 13 от 26.06.2017 г. по н.о.х.д. № 37/2016 г. на Районен съд – Козлодуй.</p> <p>С въззивната присъда подсъдимият Цветомир Велев е признат за виновен да е извършил в качеството си на длъжностно лице – главен инженер на СП „РАО“ – Козлодуй, продължавано престъпление по чл. 201, ал. 1 от НК (длъжностно присвояване).</p> <p>С подадените две касационни жалби са направени алтернативни искания за оправдаване на подсъдимия или за приложение на чл. 9, ал. 2 от НК.</p>	Обявено за решаване.
<p>23.02.2018 г. – н. д. № 1298/2017 г., III н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Пламен Димитров), чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК и по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1298/2017 г. по касационна жалба на подсъдимия Пламен Димитров</p>	Обявено за решаване.

<p>срещу въззивно решение № 498 от 16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С присъда № 10 от 05.05.2017 г. по н.о.х.д. № 511/2016 г. на Окръжен съд – Кюстендил подсъдимият Пламен Димитров е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 304а, предл. 1-во вр. чл. 304, ал. 1, предл. 1-во вр. чл. 18, ал. 1 от НК (предлагане и опит да се даде подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение, полицейски орган) и на престъпление по чл. 339, ал. 1, предл. 2-ро от НК (държане на огнестрелно оръжие и боеприпаси), поради което на основание чл. 23, ал. 1 от НК му е наложено едно общо най-тежко наказание „лишаване от свобода“ в размер на две години, изпълнението на което на основание чл. 66, ал. 1 от НК е отложено за срок от три години, а на основание чл. 23, ал. 3 от НК е присъединено към него и наказанието „глоба“ в размер на сто лева.</p> <p>С решение № 498 от 16.11.2017 г. по в.н.о.х.д. № 841/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена, като подсъдимият Пламен Димитров е оправдан по чл. 304а вр. чл. 18 от НК в частта за това да е „предложил“ подкуп на длъжностно лице, както и същото да е заемало „отговорно служебно положение“.</p> <p>С касационна жалба, подадена от защитника на подсъдимия, при условията на алтернативност се иска отмяна на решението на Апелативен съд – София и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд или отмяна на решението и присъдата, която то изменя, и оправдаване на подсъдимия, или намаляване на размера на наложеното наказание.</p>	
<p>28.02.2018 г. – н. д. № 56/2018 г., П н. о., докл. Павлина Панова (делото е срещу Венислав Цанов и Николай Ненчев) чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на Военно-апелативната прокуратура по отношение на подсъдимите Венислав Цанов (бивш директор на дирекция към Министерството на отбраната) и Николай Ненчев (бивш министър на отбраната) срещу въззивно решение от 11.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-51/2017 г. на Военно-апелативния съд, с което първоинстанционната оправдателна присъда е изцяло потвърдена.</p> <p>С присъда от 16.06.2017 г. по н.о.х.д. № П-328/2016 г. Софийският военен съд е признал подсъдимите за невиновни за това, че в качеството им на лица, заемащи отговорно служебно положение и длъжностни лица – директор на Дирекция „Инвестиции в отбраната“ към Министерството на отбраната и министър на отбраната, Цанов като извършител и Ненчев като подбудител, са извършили в съизвършителство престъпление по служба, изразяващо се в неизпълнение на служебни задължения, произтичащи от Закона за обществените поръчки, в резултат на което са настъпили значителни вредни последици за Министерството на отбраната на Република България – престъпление по чл. 282, ал. 3 вр. ал. 2 вр. ал. 1 от НК, поради което и на основание чл. 304 от НПК ги е оправдал.</p>	<p>Обявено за решаване.</p>

<p>В касационния протест се сочат касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон. Прави се искане за отмяна на въззивното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд.</p>	
<p>21.03.2018 г. – н. д. № 51/2018 г., II н. о., докл. Галина Тонева (делото е срещу Иван Георгиев), чл. 282, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК</p> <p>Делото е образувано по касационен протест на прокурор от Военно-апелативна прокуратура срещу произнесено от Военно-апелативния съд въззивно решение № П-34 от 01.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № П-15/2017 г., с което е потвърдена първоинстанционна присъда № П-6 от 06.03.2017 г. по н.о.х.д. № П-89/2016 г. на Софийския военен съд, по която подсъдимият е бил признат за невиновен и оправдан по обвинението за извършено престъпление по чл. 282, ал. 2, пр.1 и пр.2 вр. ал. 1, пр. 2 от НК (длъжностно лице, което не е изпълнило служебните си задължения и от това могат да настъпят значителни вредни последици и деянието е извършено от лице, което заема отговорно служебно положение).</p> <p>В касационния протест се изтъкват доводи за допуснати нарушения на процесуалните правила и нарушения на материалния закон, като се прави искане да се отмени решението на Военно-апелативния съд и делото да се върне за ново разглеждане за отстраняване на допуснатите нарушения.</p>	
<p>22.03.2018 г. – н. д. № 122/2018 г., III н. о., докл. Блага Иванова (делото е срещу Емил Гълъбов), чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано касационно наказателно дело № 122/2018 г. по касационна жалба на подсъдимия Емил Гълъбов (полицай в РПУ – Сливница) срещу въззивно решение № 200 от 20.12.2017 г. по в.н.о.х.д. № 238/2017 г. на Апелативен съд – Бургас, с което е потвърдена присъда № 163 от 04.07.2017 г. по н.о.х.д. № 421/2017 г. на Окръжен съд – Бургас.</p> <p>С присъдата подсъдимият Емил Гълъбов е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 302, т. 1, пр. 6 и т. 2, б. „а“ вр. чл. 301, ал. 1 от НК (поискване и приемане на подкуп, извършен чрез изнудване посредством злоупотреба със служебно положение) и му е наложено наказание три години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от пет години, както и „глоба“ в размер на 2 000 лева и лишаване от право да заема определена държавна длъжност – полицай в системата на МВР, за срок от 3 години.</p> <p>В касационната жалба се сочат касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК – нарушение на материалния закон и съществени нарушения на процесуалните правила. Отправя се искане за отмяна на</p>	

<p>решението и оправдаване на подсъдимия, алтернативно, за намаляване размера на наложеното наказание.</p> <p>23.03.2018 г. – н. д. № 1253/2017 г., II н. о., докл. Галина Захарова (делото е срещу Василе Михалаке), чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 1253/2017 г. по жалба на подсъдимия Василе Михалаке срещу въззивно решение № 171/18.04.2017 г. на Апелативен съд – София, с което е изменена присъда от 01.12.2016 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С присъдата подсъдимият е признат за виновен по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1 от НК (дал подкуп на длъжностно лице, което заема отговорно служебно положение – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), за което са му наложени наказания „лишаване от свобода“ за срок от 2 години, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от пет години, и „глоба“ в размер на 2000 лева.</p> <p>С въззивното решение Софийският апелативен съд е изменил първоинстанционната присъда в частта относно наложеното наказание „глоба“, като е намалил размера на същата от 2000 на 1000 лева. В останалата част присъдата е потвърдена.</p> <p>С касационната жалба се релевира касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 3 от НПК – явна несправедливост на наложеното наказание, като се прави искане за изменение на решението на въззивната инстанция.</p>	
<p>23.03.2018 г. – н. д. № 191/2018 г., II н. о., докл. Бисер Троянов (делото е срещу Димо Славчев), чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано касационно наказателно дело № 191/2018 г. по касационна жалба от защитника на подсъдимия Димо Славчев (управител на търговско дружество „Имобилиаре“ ЕООД) срещу въззивно решение № 15 от 23.01.2018 г. по в.н.о.х.д. № 474/2017 г. на Апелативен съд – Варна, с което е изменена присъда № 80 от 30.10.2017 г. по н.о.х.д. № 1146/2017 г. на Окръжен съд – Варна в частта относно приложението на чл. 58а, ал. 3 от НК, като вместо него е приложен чл. 58а, ал. 1 от НК. В останалата част първоинстанционната присъда е потвърдена.</p> <p>С присъдата подсъдимият Димо Славчев е признат за виновен в извършено престъпление по чл. 256, ал. 2, пр. 3 вр. ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК (при условията на продължавано престъпление, чрез използване на документ с невярно съдържание, неправомерно упражнил право на пълен данъчен кредит и получил от държавния бюджет наследващи се парични суми в особено големи размери), за което му е наложено наказание</p>	

<p>две години „лишаване от свобода“, изпълнението на което е отложено за срок от четири години, както и „лишаване от право да упражнява търговска дейност“ за срок от 4 години. Подсъдимият е осъден да заплати на Министерството на финансите сумата от 407 242,67 лева – обезщетение за причинени имуществени вреди в резултат на деянието.</p> <p>В касационната жалба се сочи касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. т. 2 от НПК – съществено нарушение на процесуалните правила, като е оспорен и размерът на уважения граждански иск. Отправя се искане за отмяна на атакуваното решение.</p>	
<p>30.03.2018 г. – н. д. № 118/2018 г., II н. о., докл. Жанина Начева (делото е срещу Николай Иванов), чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 118/2018 г. срещу Николай Иванов – бивш зам.-началник на затвора в гр. Враца, за извършено от него корупционно престъпление в качеството му длъжностно лице – старши инспектор и началник на Група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца. По делото е подсъдим като помагач и Георги Русинов. Делото е образувано по касационни жалби на двамата подсъдими срещу решение № 441 от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София.</p> <p>С присъда № 2 от 30.01.2017 г. по н.о.х.д. № 146/2016 г. на Окръжен съд – Враца подсъдимият Николай Иванов е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 302, т. 2 вр. 301, ал. 1, предл. 1-во и 2-ро вр. чл. 26, ал. 1 вр. чл. 20, ал. 2 от НК (поискване и приемане на подкуп чрез изнудване, посредством злоупотреба със служебно положение в качеството на длъжностно лице – старши инспектор и началник на Група „Социална дейност и възпитателна работа“ в затворническо общежитие от открит тип към затвора в гр. Враца) и осъден, поради което са му наложени следните наказания: „лишаване от свобода“ в размер на четири години и шест месеца; „глоба“ в размер на 6 000 лева и лишаване от различни права (да заема ръководна длъжност, вкл. и изборна такава, в държавни органи и организации) за срок от шест години. Със същата присъда подсъдимият Георги Русинов е признат за виновен като помагач на Николай Иванов в извършване на престъплението, за което е осъден на три години лишаване от свобода и глоба в размер на 3 000 лева.</p> <p>С решение № 441 от 24.10.2017 г. по в.н.о.х.д. № 534/2017 г. на Апелативен съд – София присъдата е изменена в частта за типа на затворническо общежитие и за първоначалния режим на изтърпяване на наложените наказания.</p> <p>С касационните жалби, подадени от упълномощените защитници на подсъдимите, се иска при условията на алтернативност – отмяна на решението на Апелативен съд – София и присъдата на Окръжен съд – Враца и</p>	

<p>оправдаване на подсъдимите като невиновни; връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд поради допуснати съществени процесуални нарушения; преквалифициране на извършеното деяние в по-леко наказуемо такова по чл. 301, ал. 1 от НК и налагане на по-леки наказания, вкл. прилагане на чл. 66, ал. 1 от НК.</p>	
<p>26.04.2018 г. – н. д. № 165/2018 г., III н. о., докл. Милена Панева (делото е срещу Лаход Лаход) по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 от НК</p> <p>Във ВКС е образувано к.н.д. № 165/2018 по жалба на подсъдимия Лаход Лаход, подадена чрез неговия служебен защитник, срещу въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. на Апелативен съд – София, с която е отменена присъда по н.о.х.д. № 673/2014 г. на Софийския градски съд.</p> <p>С първоинстанционната присъда подсъдимият е признат за невиновен по повдигнатото му обвинение за извършено престъпление по чл. 304а, пр. 3 вр. чл. 304, ал. 1, пр. 3 НК (дал подкуп на длъжностно лице – полицейски орган, за да не извърши действия по служба), поради което и на основание чл. 304 от НПК е изцяло оправдан.</p> <p>С въззивна присъда № 12/23.03.2017 г. по в.н.о.х.д. № 851/2016 г. Апелативен съд – София е отменил присъдата на Софийския градски съд и е постановил нова, с която подсъдимият е признат за виновен по повдигнатото му обвинение, за което са му наложени наказание „лишаване от свобода“ за срок от 1 година и 6 месеца, чието изтърпяване е отложено на основание чл. 66, ал. 1 от НК за изпитателен срок от три години, и „глоба“ в размер на 3 000 лева.</p> <p>Настоящото касационно производство е второ по ред, като с Решение № 100 от 16.06.2017 г., постановено по н. д. № 111/2017 г., Върховният касационен съд е отменил въззивно решение № 257 от 23.07.2015 г. по в.н.о.х.д. № 1057/2014 г. на Апелативен съд – София (с което е била изцяло потвърдена първоинстанционната оправдателна присъда) и е върнал делото за ново разглеждане от друг състав на Софийския апелативен съд.</p> <p>С касационната жалба се релевират всички касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и 2 от НПК – нарушения на процесуалните правила и на материалния закон, както и явна несправедливост на наложеното наказание. Прави се искане за отмяна на въззивния съдебен акт и връщане на делото за ново разглеждане.</p>	